NIEUWSBRIEF ZOMER 2022

Copernicuslaan 1, 8251 AB Dronten
0321 - 76 70 85
info@hospice-dronten.nl
www.hospice-dronten.nl

hospice dronten

Penningmeester Joop Pol (midden) van de Vrienden van Hospice Dronten ontving uit handen van business/serviceclub Tafelronde 168 een cheque t.w.v. € 4000,-. Dit mooie bedrag is uit de opbrengst van Below Zero in De Meerpaal.

Nieuws van het bestuur

Het is al langer bekend dat de Protestantse Gemeente Dronten (PGD) zijn activiteiten gaat concentreren in De Ark.

Recent hebben we vernomen dat de PGD kerkcentrum Open Hof op termijn wil afstoten, een begrijpelijke vervolgstap. Echter het hospice huurt zijn huidige locatie in Open Hof. Het besluit van de PGD kan dus vergaande consequenties hebben voor de huisvesting van het hospice. Daarover beraadt het bestuur zich op dit moment. Vooraleerst is het zaak het huurcontract, dat eind december van dit jaar afloopt, te verlengen. Daarover zijn we momenteel in gesprek.

Namens het bestuur,
Maarten Vrolijk (voorzitter)

Activiteiten in en rond het hospice

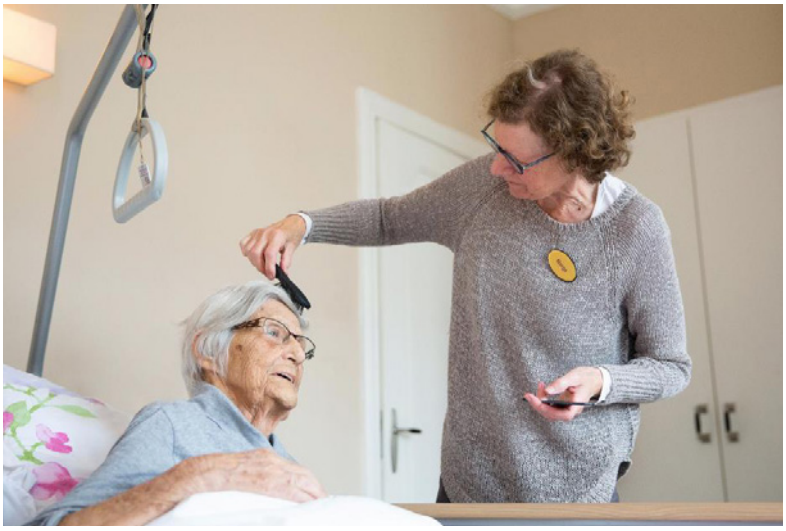
Dit voorjaar hebben we 14 nieuwe vrijwilligers mogen opleiden door middel van een introductiecursus. Ze hebben inmiddels hun inwerkperiode achter de rug en draaien al volop mee in het rooster. Door deze wervingscampagne kunnen we stellen dat we op dit moment voldoende vrijwilligers hebben om het rooster goed in te kunnen vullen. Dit is fijn met het oog op de vakanties maar daarnaast geeft dit ook stabiliteit en continuïteit in het hospice en dit komt ten goede aan onze gasten.

Dit voorjaar hebben we in de mentorgroepen een thema behandeld genaamd “het huis van je leven”. ‘Kijk eens naar je leven alsof het een huis is met verschillende kamers, kamers die staan voor de verschillende levensgebieden. Goed leven is goed zorgen voor alle kamers van je leven. Een huis kun je inrichten, vormgeven en er zo jouw thuis van maken. Een huis vraagt ook om onderhoud. Daarom sluit deze metafoor zo goed aan bij het leven. Door het bezoeken van alle kamers in het ‘Huis van je Leven’, ontdek je wat je echt wilt en belangrijk vindt. Daarnaast sta je stil bij je eigen kracht door het ontdekken van jouw talenten en waarden (je fundament)’. ▶

DICHT BIJ JEZELF, DICHT BIJ DE ANDER

Deze avonden werden gewaardeerd door de vrijwilligers en het leverde in de diverse mentorgroepen mooie gesprekken op. Daarnaast zijn er door diverse vrijwilligers scholingen gevolgd bij de VPTZ. Om hier een impressie van te geven is er hieronder een stukje door een vrijwilliger geschreven hoe zij deze scholing heeft ervaren. Deze scholing heeft als titel: *Dicht bij jezelf, dicht bij de ander*

Als vrijwilliger bij ons hospice mag je trainingen volgen die aangeboden worden door de VPTZ. Wat een cadeau om op die manier samen met vrijwilligers van andere hospices jezelf te mogen verdiepen in een onderwerp waar je als vrijwilliger mee te maken hebt. Je leert kritisch naar jezelf te kijken en op die manier leer je om je werk als vrijwilliger nog beter te kunnen doen.

Mijn tweedaagse training vond plaats in Zeegse, samen met nog 6 vrijwilligers die uit alle delen van Noord-Nederland kwamen. Ongelooflijk hoe een groep onbekenden na 2 uur al veilig genoeg voelt om ervaringen te durven delen die te maken hadden met het zoeken en bepalen van "ruimte en grenzen". We moesten uitzoeken hoe wij afstand en nabijheid, intimiteit en grenzen in relatie tot anderen beleven. Op de eerste dag werd nog eens goed duidelijk hoe bijzonder ons vrijwilligerswerk is. De gast en zijn naasten geven ons het vertrouwen om een stukje mee te lopen in de laatste fase van het leven. Als een volslagen wildvreemde kom je ineens heel dichtbij tijdens de zorg of tijdens gesprekken. Hoe dichtbij mag je komen? En ook: hoe dicht mag iemand bij jou komen? Hoe neem je je eigen grenzen en die van de ander waar en hoe stem je dat goed af? Tijdens de training hebben we dat met praktische oefeningen gedaan. De invloed van de 1,5 meter afstand in 2020 en 2021 werd ook heel duidelijk. Voelt het nog wel fijn als iemand heel dicht bij je staat? Wat voelt voor jou nog prettig? En uit de oefeningen kwam ook direct het bewustzijn dat je heel goed op moet letten bij een gast, afstemmen wat voor diegene passend is: een hand op zijn of haar arm is voor de een geen enkel probleem, maar voor de ander al een grens te ver. Een verdiepende opdracht was ook om eens terug te gaan naar wat je drijfveer was om als vrijwilliger aan de slag te gaan en of die drijfveer de afgelopen jaren veranderd is. Want zoals in alle relaties is er sprake van iets komen brengen en iets komen halen. Als vrijwilliger hebben we de gast nodig om te kunnen brengen, de gast brengt zelf ook iets mee: het vertrouwen in ons en inzicht in het leven: elke gast is uniek!

Het was tijdens de training prachtig weer en de trainster gaf ook ruimte om samen naar buiten te gaan met een opdracht. Bij het avondeten hadden we mooie gesprekken over de verschillende hospices, onze ervaringen en ons eigen leven. Praten over grenzen betekent ook dat het nodig is om te herkennen of de grenzen aan intimiteit overschreden worden. Ongewenste intimiteit hebben we de tweede dag behandeld. Is ons werk nu anders sinds alle nieuwsberichten over ongewenste intimiteit? Hoe blijf je alert of jouw grens niet overschreden wordt en hoe ga je hiermee om. Binnen onze groep overheerste het gevoel dat je in deze tijd bewuster bent over hoe de ander jouw nabijheid ook kan interpreteren. Als je zelf in staat bent om je grenzen aan te geven en op de juiste manier afstand en nabijheid in balans te houden, kun je je werk als vrijwilliger meer ontspannen doen. Door op je gemak te zijn en dichtbij jezelf te zijn kun je ook "dichtbij de ander" zijn.

We sloten de training af met het delen van ervaringen hoe je na je dienst je vrijwilligerswerk loslaat en leerden van elkaar dat iedereen daar weer een eigen manier in heeft. Het belangrijkste is dat je met je collega of een coördinator je ervaringen kan delen en zo elke inzet weer als een unieke ontmoeting met een gast en zijn naasten kan aangaan. Ik neem in elk geval een quote van een collega mee: "er zijn vanuit de behoefte van de ander". De gast staat centraal!

Zorgzaamheid, rust en soep

Onlangs had ik een gesprek met Chantal. Haar partner Joost is als gast overleden in Hospice Dronten. Om elkaar een klein beetje te leren kennen hebben we het eerst over koetjes en kalfjes. Op het moment dat we beide ontspannen zijn en wij enigszins weten wie er tegenover ons zit vraag ik Chantal hoe zij het hospice in Dronten heeft leren kennen. Uit privicayoverweging zijn de namen gefingeerd.

Chantal zucht en geeft aan in het verleden niets te hebben gehad met het hospice: "Ik ben nooit naar een open dag geweest. Ik had ook geen ouders meer waar ik mij voor zou kunnen gaan oriënteren naar de mogelijkheden bij het hospice. Voor mij was het geen speciale plek of een mooi gebouw waar ik mij tot aangetrokken voelde." Chantal, nu zichtbaar geëmotioneerd: "Op een goed moment ontmoette ik op latere leeftijd Joost, een nuchtere Fries met het hart op de juiste plek. Een lieve actieve man met twee dochters, zelf heb ik drie kinderen. Gelukkig klikte het goed tussen ons en zeker met de kleinkinderen had Joost een hele bijzondere band.
Na zes prachtige jaren samen werd Joost opgenomen in het hospice." Ik vraag Chantal naar de reden hiervan.

Chantal vervolgt: "Joost heeft in verband met darmkanker een paar jaar geleden een hele zware operatie ondergaan, waarbij de tumor alsook een nier zijn verwijderd. Na een lange herstelperiode waren we gelukkig in de gelegenheid om een paar hele mooie reizen te maken waar we zeer van genoten hebben."

OUDEJAARSMORGEN 2020

"Op deze ochtend hoorden we dat de kanker was uitgezaaid en na overleg met de oncoloog werd besloten tijd te kopen door met chemo's te beginnen. In de zomer van 2021 ging de gezondheid van Joost hard achteruit en besloten we in overleg met de huisarts zijn laatste wens nog in vervulling te laten gaan om zijn geëmigreerde dochter in Zuid-Afrika te bezoeken. Jammer genoeg ging de gezondheid van Joost zo hard achteruit dat daar al palliatieve thuiszorg verleend is.

Toen we weer terug in Nederland kwamen, bracht de huisarts opnieuw het hospice ter sprake, en gelukkig konden we direct diezelfde middag nog komen kijken. We zijn daar heel gastvrij ontvangen, kregen een rondleiding en hebben een fijn en verhelderend gesprek gehad." Ik vraag of zij toen de knoop al direct hebben gehakt over de optie om Joost in het hospice op te nemen en Chantal geeft aan dat zij elkaar na het gesprek aankeken en wisten dat het goed was dit te doen. Chantal: "Het voelde goed en ook Joost was nu overtuigd dat dit de juiste stap was. Een dag na het gesprek kon Joost al terecht. De snelle achteruitgang van Joost zette ook in het hospice door en Joost werd al gauw in sedatie gebracht."
We concluderen samen dat het hospice een speciale plek is waar mensen in hun dagelijkse leven niet vaak aan denken en vaker ook geen goed beeld van hebben.

HOSPICE DRONTEN

Omdat Chantal het hospice nu toch ook van binnen heeft gezien als vaste bezoeker vraag ik haar naar het beeld dat zij nu heeft van het hospice in Dronten. Chantal: "Het is fantastisch in het hospice! Vooral door de mensen die er werken, de liefdevolle aandacht die er is, de zorgzaamheid, de zachtheid en de altijd lekkere kopjes soep. Die aandacht was er voor Joost en ook voor mij. Het fijne is ook dat je altijd je vragen kunt stellen, je weet als bezoeker niet veel over de gang van zaken; hoe gaan de dingen en lopen de processen. ▶

Soms zit je vol vragen en die werden altijd goed beantwoord. Ook als het gaat om het laatste stukje." Nu weer zichtbaar geëmotioneerd: "De informatie die je krijgt is duidelijk, ook als het gaat om hele praktische dingen als het contact opnemen met de uitvaartverzorger, de verzorging na het overlijden, de indrukwekkende uitgeleide met de kaarsen. Dat was bij Joost s'nachts om half drie en dat was erg mooi." We zijn beiden even stil. Ik vraag mij af of Joost zich thuis voelde in het hospice? Chantal: "Joost was al zo vaak in het ziekenhuis geweest en vond het niet moeilijk om hier te zijn, hij kende soortgelijke situaties wel." Ik vraag Chantal of zij verschillen ziet tussen een ziekenhuis en een hospice? In beide word je immers verzorgd. Chantal reageert direct en vertelt mij dat het verblijf in het hospice toch echt veel intiemer is dan het verblijf in een ziekenhuis. "Er is veel meer tijd en aandacht voor je, het is zorgzamer in het hospice en dat geldt voor de bewoners en zeker ook voor de familie, vrienden en bekenden. "Dat klinkt goed, toch vraag ik mij af of al die verschillende gezichten van de toch vele vrijwilligers niet verwarrend of lastig is? Chantal: "In eerste instantie kwam ik hier voor Joost, ik heb hier ook echt geen last van gehad. Natuurlijk zijn er wel altijd specifieke vrijwilligers met wie je direct een goede klik hebt en daar dan ook meer mee praat dan met anderen. Evengoed is dat in het dagelijkse leven ook zo." Ik zeg tegen Chantal dat het hospice voor mij een plek is waarvan ik weet dat er mensen werken en er ook overlijden. Ik heb echter geen persoonlijke ervaring met het hospice als de plek waar een geliefde of bekende is verzorgd en overleden.

De vraag komt in mij op hoe het voor haar is nu in het hospice te zijn. Is het een 'beladen plek'? Chantal: "Ik had mij dit voor ons gesprek ook afgevraagd en ik had geen idee wat dit met mij zou doen. Eigenlijk gaat dit nu best goed. Terugkijkend zegt Chantal dat de periode in het hospice moeilijk en zwaar was en toch ook veel mooie momenten gebracht heeft: "Er was een fijne sfeer, met de dochters van Joost heb ik fijne, intieme gesprekken gehad aan het bed en ik durf te zeggen dat zo'n moeilijke tijd ook liefdevolle momenten kent die mensen dichter bij elkaar kunnen brengen. We hebben ook nog met een wijntje en een hapje enorm zitten lachen aan het bed, dat kon ook en dit paste precies bij Joost die een echte levensgenieter was." Chantal besluit ons gesprek met mij te vertellen dat de uitvaartdienst plaatsvond in de polder, midden in de natuur. Geen mannen met zwarte pakken en wel veel vers geplukte bloemen. Dit was fijn en paste bij Joost die een echt natuurmens was. Daar hebben we met familie, vrienden en bekenden geproost op Joosts leven. We kijken hier met een goed gevoel op terug."

Vrienden van Hospice Dronten

En inmiddels alweer volop zomer en vakantie tijd. Geniet van alle goede en mooie momenten!

We hebben als bestuur van ‘de Vrienden’ een druk voorjaar achter de rug. We konden en mochten weer, nadat de afgelopen twee jaar niet was doorgegaan, een huis aan huis collecte organiseren, wat resulteerde in een fraai resultaat van rond de 12.000 euro! Alle lopers, vrijwilligers en mede organisatoren hartelijk dank!

Gebleken is dat de organisatie van de collecte niet geheel vlekkeloos was. Deze bevindingen nemen we mee in het draaiboek dat we voor de komende jaren vast gaan leggen.

NIEUWE MENSEN, NIEUWE IDEEËN,
NIEUWE ENERGIE!

Op dit moment zijn de eerste voorbereidingen al weer gaande voor de ‘Week van het Hospice’ in de tweede week van oktober. Appels en peren verkoop staan in ieder geval weer op de agenda, maar we gaan ook proberen een spinningmarathon te organiseren bij Leisure World Fitness.Kortom een bestuur wat actief is en blijft, om de toezeggingen die wij aan het hospice hebben gedaan, ook de komende jaren te kunnen blijven voldoen.

Met hartelijke groeten van de Vrienden van Hospice Dronten,
Piet Bleeker (voorzitter)

Doneren

Mocht u nu Hospice Dronten willen steunen, dan kan dat door een bedrag te doneren op IBAN NL77 RABO 0119 7726 20 t.n.v. Stichting Vrienden van Hospice Dronten. Doneren kan ook via onderstaande QR code.

Facts & Figures

Gedurende het tweede kwartaal van 2022 hebben we in het hospice 15 nieuwe gasten mogen verwelkomen. De vier gastenkamers zijn gedurende deze periode in totaal 306 dagen bezet geweest.

Op 1 april 2022 zijn we gestart met 90 vrijwilligers.
Er is gedurende dit kwartaal één vrijwilliger gestopt.
Er is onlangs een VPTZ introductietraining afgerond door 14 nieuwe vrijwilligers.

Momenteel zijn er dus (89 + 14) 103 vrijwilligers actief.